

VEDAT SÜMBÜL

- şiirler -

Yayın Tarihi:

8.5.2006

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

VEDAT SÜMBÜL (1965-)

Antalya'nın Gazipaşa ilçesine bağlı Çamlıca köyünün Deli Kaş yaylasında doğdu. İlk, orta ve lise öğrenimlerini Gazipaşa'da tamamladıktan sonra Atatürk Üniversitesi, Kazım Karabekir Eğitim Fakültesi, Türk Dili ve Edebiyatı bölümünü bitirdi. Ankara, Şanlıurfa ve Antalya'da çeşitli okul ve dershanelerde Türk Dili ve Edebiyatı Öğretmeni olarak görev yaptı. Halen Antalya'da bir özel dershanede öğretmenlik görevini sürdürüyor.

Eserleri:

Şiir Kitabı: ŞİİRŞERİMİZE YAĞMUR YAĞDI (2002)

Adım Gibi Biliyorum

adım gibi biliyorum,
şiiirlerimden telaşlı intiharlar damıtacak,
bohçasında kolay ölümler taşıyan
güzel yüzlü adamlar.
ağızları köpürmüş atlarıyla gelecekler,
karınları ak atlarıyla...
atlarının döşünden sızan ter,
acıacak şiiirlerimin yarasını.
kan tutacak imgelerimi.
diş etleri çürümüş
fesleğen kokulu kadınlar,
mat hüzün kaplı sandıklarında emzirecekler sözcüklerimi.
fırsat bu fırsat
ayaklanacak bütün teşbihlerim.
koynumda büyüttüğüm bir eşkiya,
-çekip son nefesini-
yüzümün kirli coğrafyasında söndürecek izmaritini.
o bilgenin de dediğı gibi,
güzel olacak böyle...

VEDAT SÜMBÜL

Akar Fırat

Bir tek Fırat biliyor sırlarını,
Bir tek ona anlattın.
Kucağında huysuz bir mavzer,
Kara gözlerinden
Sakalına süzülen bir damla yaşla,
Bir tek Fırat'a anlattın
İçindeki fırtınayı...
Şimdi durgun,
Şimdi mahsun,
Şimdi suskun akar Fırat,
Genliğine yana yana...

VEDAT SÜMBÜL

Alın Şiirinizi Çekilin

alın şiirinizi çekilin.
köşebaşlarında,
sokak aralarında,
hasanağa'da kimse kalmasın.
-başka meyhanelerde de-
yüklenip şiirinizi
kirli evlerinize,
kirli aşklarınıza gidin
sardunyalara dokunmadan.
ilk şiirinize sarılıp uyuyun.

bir ressamlar kalsın uyanık,
'belki bir daha' nın resmini çizmeye.
sırf bunun için.
çocuk resmi yapan ressamı vururum,
annemi ağlatmayın...

VEDAT SÜMBÜL

Aşk Eve Yazılı

Zeyyat Şahin'e

Her yolculuk evsizlikten olma
Evi olmayan tutunamaz aşka
'Evlere aşk gerek' aşklara ev...

Hangi merdiveni tirmansam, göğsüm kekik kokulu,
Üzgülü aşklar büyüten evlere dayalı çıkıyor.
Kalem mülkünün beyleri, kandırdılar mı yani beni?
Hani aşk giren evde yolculuk akla gelmezdi...

Verdiğiniz ödevleri eksiksiz yaptım efendim; ama
Çocukluğumdan girip gözlerimden çıktı karanlık.
Hangi şiiri aralسام, bir ev dolusu çocuk cesedi;
Şaşkınım, çığlığıma kan bulaştı annemden...

VEDAT SÜMBÜL

Aşka Ağlanır Melek Hanım

Seyir Defterimi Yırtan Melek'e

'Kılıç ipekte' sınıdır
Aşk ayrılıkta, Melek Hanım...
Taşa alınan kılıcın suyu çeliğinden ayrılır gibi
Ayrılığa alınan aşk'ın, çekilir denizleri...

Ağladığıma ağlama, aşk'a ağlanır.
Ben ağladım; aşk, ev yangınında aşkığını bildi.
Adımı adına arpa arpa büyüttüm aşk'ı;
şimdi çırpınarak büyüyor yalnızlık, susa(n) dım.

Kesik kesik intihar tkren evlerde,
O siren seslerini bekliyor kovduğun aşk.
Saksıda hasta bir iek, naylonu kemiriyor;
Ağlanacak aşk'a can suyu olmaya...

Portakal, limon ağaçlarının tenhasında bir engerek,
Tüm zehrini akıttı ağladığımız aşka.
Bu gayda seslerinin ortasında ben,
'Bin Hüseyin Ferhad birden olsam,
Anlatamam senden kalan çöl'...

Kesersen eğer göğsüme akıttığım saçlarını,
Kınalayıp benim için sakla...
Ve aşk'a ağla, büyür yüreğinin ilkbaharı.

VEDAT SÜMBÜL

Bu Şehir Ölüyor

Gözlerinin yangın yerinde
Hastalıklı bir şubat akşamı can veriyor...
100.Yıl Bulvarı'nda fahişeler,
Yalancı gülüşlerle sevgili oluyor
Akşam zamparalarına...

Bu şehir ölüyor...

Ölse ağlayanı olur mu bilmem;
Ama sevgilerimizin,
Hüzünlerimizin şehri,
Yağmurlarında ısladığımız şehir
Ölüyor, ihmal edilmiş şubat akşamlarında...

Barlarda haber (!) kovalayan gazeteciler,
Bar kapılarındaki çiçekçi çocukları
Görmezden geliyorlar.

Bu şehir ölüyor...

Bu şehir ölüyor ;
Çünkü tükendi mavisini.
Ve hiçbir şehir mavisiz yaşayamaz...

Aşkımızın Kır Kahvesi'nde
Bir ölümlük mavi kaldıysa hala,
Uykusunda oğlumun yanığına
'UMUT' yazabilirim, serçe parmağımla
Ve oğlum,
Tahir'le Zühre Meselesi'ni okuyabilir babasına...

Şimdi şurda bir cinayet işlemek de varken
Bir çiçekçi çocuğun tüm çiçeklerini satın alıyorum,
Gidip umuda uyusun diye anasının kokusunda...
Hep böyle git çocuğum, umutlu...
Ve her gidişinde yine böyle
Dolmuş camlarının buğusunu silip
Gülümse bana...
Çünkü tükeniyor bu şehir
Ve belki de senin gülümsemen kurtaracak
Hüzünlerimizin şehrini...

Ey aşklarımızın betonarme şehri !
Ölüyorsun mavisizlikten...
Kimbilir, belki de bir sıkımlık canını
Kendi öz apartmanların alacaktır.

Dolunaylarında gidenlerin ardından
Şiirler okuduğumuz şehir ölüyor...
UYANSANIZA !...

VEDAT SÜMBÜL

Can Evimi Yıkıp

Belki birazdan, kum saatimi kırıp uyurum
Öfkeli bir kasırga hızıyla geçip afyon tarlalarından,
O yerçekimsiz ülkeye ulaşırım yeniden.
Burnumda ölüm, eski resimlere bakarım.

VEDAT SÜMBÜL

Çağlayan Olurduk

Aynı düşe iliştilmiş bir avuç insandık.
Az olmasına azdık ya gülenimiz varsa
Okyanusa dökülen ergen bir çağlayan olurduk.
Düşümüz tek taraflı feshedildi, kuruduk.
Ondandır yana yana kendimize akmamız...

VEDAT SÜMBÜL

Çöl

'Salt Leylâ'sı değişen bir masalda, hep aynı yalanı yaşadım.
Ondandır uçurumlara bu denli sevdalanışım.'

Yangın yerine dönmüş bir masaldan mor şallar içinde çıktın yola.
Ardında, kanatları gümüşten binlerce güvercin;
Kan ter içinde, endâmına kanat çırpılmaktan.
Biri kirpiklerine asılı, küsmüş masallara...

Yanın sıra çatal dilli bir köpek,
Sinadın kendini;
Kaçtın masalından, kendin olmaya.

Üç çöl geçtin, alnı ak, kızıl bir atın sırtında;
Ardında söylenceler bırakıp çöle döndün.

Dediler ki anlatıcılar, yüzüne bakan kör olurmuş 'çöl'ünden.
Dediler ki töre ölüm takmış ardına,
Ardına düşen dönemezmiş geri.

Bildim 'çöl'ünü, 'töre'ni çalıştım,
Bir güzel öğrendim.

Uçuruma yakışanın sorusu olmaz,
Soru sormadım.
Baktım yüzünde kavru lan 'çöl'e, kör olmaya...

Dudakların töre yangınlarından kalmıştı, su/suverdim...
Denizi bir daha göremeden ölmeye, düştüm ardına.

Tüfekliler kanlı gömleğimin derdinde;
Ağlayıcı kadınlar,
Çoktan yaktılar 'ağıt'ımı;
Çünkü her şey, baştan belli bu masalda...

VEDAT SÜMBÜL

Değişmeyen

Kavgam, şu bozuk sokak lâmbalarıyla değil;
Sevişene de ölene de bir doğan güneşle.
Değişmeyenle...
Şu evde,
Şu sokakta,
Şu öncesiz şehirde
Ne değişti, öykümüz boyunca? ...
Oysa değişmekte çocukların yüzü,
Düşü, oyunu...

Ben...
Yüzüm...
Ellerim...

VEDAT SÜMBÜL

Denize Düşen Mavi

Bir sabah erkenden uyan.
Koşa koşa denizin mavisine git.
Güneşin maviye değişini izle bir zaman.
Soru sorma, cevap da arama
Sorulmuş sorulara.
Biraz sus...
Bırak kendini,
Güneşle denizin soylu sevdasına.
O sevda ki
Kızılca kıyametlerin ateş çemberinden geçmiştir,
Olimpos tanıktır...
Şarkısı hâlâ yankılanır sırtlarında.
Martılar tanıktır,
Kanatları rengini o sevdadan almıştır.
Sil sesinin yaşını
Ve sus...
İzle, parmakların serin kumlara gömülü.
Ve yüzleş kendinle,
Temizlensin bakışlarına çöreklenen kir.
Ve inadına gülümse.
İlikle yüreğinin düğmelerini.

VEDAT SÜMBÜL

Deprem

Sen sustuğunda
Akşamlar depremleniyor...
Yüreğimin fay hatlarında
Kıyametler kopuyor...
Hiçbir masalcı önceden bilemez
Fay hatlarının ne zaman kırılacağını...
Oysa günü gününe,
Saati saatine bellidir,
Yüreğimi sular altında bırakacak deprem...
Sokak köpekleri ve çiçekçi çocuklar tanığımdır,
Her gidişin depremdir bana...

VEDAT SÜMBÜL

Dolunay Akşamlarında

Dudaklarımıza ilişen her gülümsemenin
Bedelini ödedik.
Borcumuz kalmadı zamanın yargıcına.
Şimdilerde bolca susuyoruz 'Dolunay' akşamlarında;
Alacaklı da saymıyoruz ama kendimizi.

Durmadan yağmur yağıyor
Şiirlerimizin üstüne...
Âsık yüzlü adamlar geçiyor sokaktan.

VEDAT SÜMBÜL

Gazipaşalı Bir Hüzün

Aşk olsun baba,
Aşk olsun anne...
Bir tek öğretmen maaşıyla,
Atom çağında
Beş çocuğu büyütme;
Televizyonu, en büyüğü 15 yaşında görmüş
Beş çocuğu okutmak,
Üniversiteye yollamak,
Ölüm çağında sağ tutmak,
Ne büyük bir ustalıktır böyle...

Gazipaşa'da oyuncakçı yoktu o zamanlar...
Bankazedeler, Çernobilzedeler yoktu.
Zedelerse bir ölüm,
Bir de kara sevda zedelerdi adamı...
Trafik kazalarında,
Savaşlardan çok insan ölmezdi.
Bizim ocakta en büyük kaza,
Bir göç yolunda attan düşüp çenemi kırmamdı mesela...
Şimdilerde apayrı öykülerdeyiz ya
Ben, Cemal ve Mustafa
Aynı öykünün delileriydik
Ve sınımsız öykümüzün Gazipaşalı göğsü...
Gülmek için Dayı Bahri'nin yürüyüşü yeterdi
Dayı Bahri ki
Anasından esirgediği parasını,
Elinden muz yediği dansözden esirgemezdi.
Öyle ya
Anası dahil, kim elinden muz yedirmişti
Bu dünya güzeli adama...
Aşk olsun size Yücel, Mustafa,
Unuttunuz ya, unutmak yok olmaktır, bilirsiniz...

Aşk olsun baba,
Hayrados'un en iyi avcısı...
Kendisi anlatmadı gördüm.
Güzel öğretmen,
-İstiklal Marşı'nda esas duruşu bozmayana...-
Emeğine sağlık.

Annem benim,
Bizim kadar mahalleninin annesi.
Kuş uçmaz, kervan geçmezdağ köylerinde
Enstitülü öğretmen karısı;
Bit savaşçısı, dert ortağı, yapı ustası kimi zaman...
Ak saçlı iyilik meleği.
Öz damadı vurduğunda Kemal'i
Yaralarından akan kanı, kahrı sevgisiyle dindiren.
En az beş çocuğu kadar Kemal'in annesi.
Ölümlerin ateş çemberinden hayatı dize getiren yaşamak ustası.
Annem benim...

Tırnağını kesmeyi beceremeyen Mehmet Abi'm,
Evimizin sevimli delisi Sedat Abi'm,
Ve onların taşlı sopalı kavgaları...
Ayşegül,
Güllerin en güzeli...
Gidişiyile bizi,
Bizim kadar mahallemizi öksüz bırakan...
Seni unuttum sanma Serap,
Ankara'nın en güzel avukatı...
Yalancı ağlamalarıyla
Hayatın kandıramadığı annemizi kandırıp,
Gecenin bir yarısı
Dışarı atılma cezaları verdirirdin bana.
Üstelik o zamanlar,
24: 00'dan sonra elektrikler kesilirdi Gazipaşa'da.
Unuttum sanma...

Ama ben seninle ağlamayı;
Türkülerimizi, ağıtlarımızı, Cem'i seninle paylaşmayı
Ve harman yerlerinde büyüdüğümüz köyleri,
Göç yollarında at sürdüğümüz Deli Kaş Yaylas'nı
Seninle gezmeyi çok sevdim...

Şimdilerde bir ben yokum aranızda;
Ama unuttum sanmayın sizleri...
Oğlumun derdine düştüm de ondan...

VEDAT SÜMBÜL

Göğsü Yıldız Kozası

Adımla adının uyağını bozduğunda,
Evine ağlayan anneler, yolcularını uğurladı.
Çatılarda tabutlar dolusu güvercin ölüsü...

Gider ayak çantama tikiştirdiğin kavurmayı yemedim anne;
Ezberini yitiren o güvercine sakladım, göğsü yıldız kozası.
O güvercin, kendi balkonunda atsın taklasını anne, söyle.
Ezberini yitiren güvercinin, ölümedir yabancı balkonlarda taklası.

VEDAT SÜMBÜL

İki Anne

Sen de annesin, Ayşegül'ün annesi de...
Sen, aşka düşman, şarap içersin kirli yatağında;
Ayşegül'ün annesi, çiçek sular Çamlı Mezarlık'ta.
Ne işin varsa onun ağladığı şiiirde...

VEDAT SÜMBÜL

İstanbul Ölü Ozanlar Rüyası

Resminin altına en çok şair çocukların yakışır.
Ey İstanbul! Her sokağın bir şiir adıdır.
Mai'den Siyah'a dönen, şu yaşanan yalandır.
Aynı düşe koştu çocukların, aceleleri var, uyuma;
Cahit Sitki Bey, genç ve kırgın gitmişti, kaldır Beşiktaş'ı, darılır.

Pera Palas'ta Yahya Kemâl Bey rind-i şeydâdır.
Yeni bir akşam şiirinde yorgun bir İstanbul dokur.
Kandilli Kanlıca'ya, Göksu İstinye'ye karışır.
Yedi tepeye yedi siyah tül çeker, safran sarısı bir el,
Surlarda, şubat yaralarının tenhasında, çocuklar uyur.

Ay döner Sis'e çarpar, Kızkulesi durduk yerde çıldırır.
Sis döner, aşksız bir eve çarpar; Haydarpaşa boğulur.
Nice martı, feryat figân sisi dağıtmaya kanat çırpar.
Feryat Aşiyân'a düşer; umut, kaçır geldiği yerden,
Tevfik Fikret Bey; kimsesiz, avâre çocuklara sarılır.

Veli'nin oğlu Veli, paltosunun yakasını kaldırır.
Paltosu baştan başa balık pulu, ıslığını unuttur.
Arkasında sersefil Süleyman Efendi, Yüksekaldırım'dan geçer.
Veli'nin oğlu Mualla'yı ağlar, Mahmutpaşa Kapalıçarşı'yı;
Saygıdandır, ağlayana ağlanır; külhanlar narasını saklar.

Kaldırımların sevdalısı Necip Fazıl Bey, bir minareye bakar.
Ahmet Hamdi Bey, billûr bir avizenin altında ağlar.
Şimdi Beyoğlu, şen şarkılara batıp çıksa neye yarar?
Yeşilçam'ı kurudu, bütün filmler aşklara yabancı,
Tophane İskeleyi'nde Attilâ İlhan, avucunda bir mektup tutar.

Yenihayat satmaya çıkmış ev kaçkını çocuklar.
Birini Cemal Süreya Bey, birini Edip Bey karşılar.
Turgut Bey can evinden yaralı, göğe bakar.
Ümit Yaşar Bey'in bir gözü hep Galata'da,
Oğul oğul yanar, dumanı üstünde bir intihar.

Güneş aya çarpar, gece pul pul dağılır.
Neyzen Baba, hüseyinî bir şarkıyı uyandırır.
Şair çocukların Karacaahmet yolunda aynı kefene sarınır.
Nedîm Bey, mahsustan lâle tüten bir şiir düşürür:
Geldik, şiiri şiire vurduk; rüyânızdan geçtik, elimizde lâleler
Yârin yanağıdır İstanbul; yârin yanağı, solduğumuz virâneler

VEDAT SÜMBÜL

VEDAT SÜMBÜL

Kırmızı

Lâcivert bir gecenin ağaran kıyısından
Genliğimdir kanayıp sessizce akan
Yalın korkular giyinip bir tuvale ağmışım
şimdi 'kırmızı'yım Van Gogh'tan sıçrayan

Eksik adreslere postalanmış mektubum
Yanıtım yok yanlış gittiğim kadınlardan
Bir buluta kaptırmışım gönlümü düşsüz
Ve ille de ıssız dağ başlarında oturan

Oysa sevinçli şarkılarla dönmüştüm sana
Amsterdam'ın kırmızı sokaklarından
şimdi lâciverte akıyorum dilsiz mecâlsiz
Hazza teğet geçmiş bir ömrün kıyısından

VEDAT SÜMBÜL

O Sokak

Bir defa geçtin o sokaktan.
Kokunçtu çocukların umarsız bakışları
Ve ayak tabanları...
Korkunçtu kadınların kadın gibi yaşamamışlığı,
Ürktün...
Evler suskun ve bacasızdı...

vedatsumbul@yahoo.com

VEDAT SÜMBÜL

Seyir Defteri

Göğsümün kafesine sığmayan
Şu hain ağrıyla
Kaç ölümcül gece geçti saymadım...
Yıldız alacalarında

-öksüz teraslarda-
Ne çok köşe kapmaca oynadık ölümlerle...

Ambulans çığlıkları
Ve vakitsiz uyanmış çocukların
Süt ağlamaları arasında,
Ne çok kanadı tırnaklarım,
Balkon demirlerini sıkmaktan, saymadım...

Kaç dost meclisinde,
Sağ yanımda erirken
Sol yanımla umuda kadeh kaldırdım
Ve gülümsedim dost yüzlü insanlara, saymadım...

Kaç gece,
Kaç kere kör oldu gözlerim
Otomobil farlarıyla
Ve geçemedim karşıdan karşıya, saymadım...

Gün saymıyorum artık,
Ağrı nöbetlerini de...

Ama saçlarının kızılığında
Kaç kere kıskandı ölüm beni senden
Ezbere biliyorum, saydım...

Bitime kaç adım kaldı bilmiyorum;
Oysa merak ediyorum,
Kızıl kanatlarının altında
Kaç güzel gün yazılacak
Seyir defterime...

vedatsumbul@yahoo.com

VEDAT SÜMBÜL

Seyir Defteri II

Ne tuhaf ,
Daha dn
Farklı çağlarda yaşamış
Öykülerin kahramanlarıydık.
Şimdi masamın zeri
Yüzünün aydınlığıyla dolu,
Şiirlerimi okumaktasın...

Ne tuhaf,
Benim göz ağrılarımı dindiren serinlik
Sarsıyor senin genç bedenini...

Ne tuhaf,
Daha dn, hiç susmamıştık karşılıklı,
Hiç paylaşmamıştık gecenin diğeri yanını;
Ama şimdi
Seyir defterimi sen tutuyorsun.

vedatsumbul@yahoo.com

VEDAT SÜMBÜL

Son

Törenler yapıldı;
Ağlaştı,
Çığırttı insanlar sana.
İlkbahara inat gittin.

Oysa benim köyümde,
Zemheriye inat
Dağ gülleri açmıştır şimdi.

Hiç bu kadar çok gitmemiştin.
-Hem sen, sevmezdin vedalaşmayı...-
Gözlerinin ilkbaharında
Hangi hüznler saklıydı ki
Böyle apansız,
Böyle aceleci,
Böyle saklı bir küfür gibi çekip gittin? ...
Hani daha benim köyümde
Adaçayı toplayacaktık?

Aşk olsun...

VEDAT SÜMBÜL

Son Kadeh

Ŗu son rakıyı
dudaklarından içmek
ve seviŖmek mavinin bütün tonlarında,
siyaha inat...

oysa sen kırmızı elbiseli bir düşsün,
bana yasak bir düş...

VEDAT SÜMBÜL

Su Düş'tü

Son değirmenci öldüğünde, Çöl'e dönecek o dağlar
Oysa o mor dağlar, şiir yeridir; ıslık çalmayı bilene

Korkunç masallarla büyümüş tedirgin bir çocuğum.
Eksik uykularımı sağır edici değirmenlerde tamamladım.
Bundandır, devasa kentlere acemi bir kırlangıç oluşum.
Yitirmedim aslında ıslığımı, dudagımın çatlağına sakladım.

Beş çeşit ıslık bilirim, hiçbirini unutmadım, sakladım.
Islık çalmayı, saçları kınalı çoban kızlardan öğrendim.
Gelin Muarı'ndan ellerimle su içip ıslık çalsam,
Hayradost'tan duyulur hâlâ, ıslıklarımı sakladım.

Su düş'tü, düşümü yitirmedim daha; sakladım, susadım.
Pariste salyangoz yiyen mor saçlı kız -morunu çaldım-
Nasıl da benziyordu dokuz köyün en güzeli Yeter'e.
Mor'unu dudaklarıma akıtıp kınalayıversem, Yeter'di.
Yapmadım bunu, anlamazdı; kör olurdu yok yere.

Sen benim, eli kanlı kentlere ve evlere yabancılığımsın;
Yüzüm, ellerim, ıslığım yabancı; sisten fişkırان kentlerin.
Bakarsın karalayıp yüzümün aynalarda ikiye bölünüşünü,
Uçurumlarından başka fotoğrafı olmayan -değirmensiz-
Şiirsiz bir kente giderim; ıslığımda, o şımarık gülüşün.

VEDAT SÜMBÜL

Şimdi Susuyoruz

Şimdi seninle,
Ne küçük bir yıldızın mavide uçuşunu
Ne de öldürülmüş çiçeklerin hüznünü bölüşüyoruz.
Palandöken'e kar nasıl yağardı,
Eyfel Kulesi'nden Paris nasıl görünürdü,
Unutmaya başladık.
Ağzımızda cam kırıkları,
Konuşamıyoruz...
Ellerimiz kesikler içinde.
Gözlerimizi, kaybettik
Ayrılıklarda.
Şimdi susuyoruz;
Çünkü sözler, anlamını kaybetti çoktan.
Türkülerden ve oğullarımızdan başka
Masal kalmadı yaşanacak...

Şimdilerde,
Arada bir üç beş güzel dostla
Rakı içip
Türkü söylüyoruz.
Sonra susuyoruz.
Şimdi susuyoruz...

VEDAT SÜMBÜL

Tabut-Cellât

Gül dalından tabut yapılır mı?
A şaşkın,
A kalpsiz,
A kahrolası cellât! ..

VEDAT SÜMBÜL

Türküler -Dostlar

Aksu Çayı üzerinde
Dökük bir meyhanede
Durmadan türkü söyledik dostlarla...
Sarı Gelin,Yemen Türküsü,Metris ...
En çok da Kara Tren...

Zemheri ayazıydı,
Ben durmadan türkü söyledim dostlara...
En çok da Kara Tren...
Şimdi her türküde dostlar gelir aklıma,
Kara Tren deyince Reşat...

Siyahtan mavi damıttık
Aksu Çayı'nın serininde.
Geceydi,zemheri ayazıydı,
Belki biz biraz çocuktuk,
Türkülere sevdalı.
Kara Tren'e kara sevdalı...
Sırtımızda naftalin kokulu hüzünlerle
İnadına gülümserdik...

En yaşlımız Esat Abi'ydi;
Bir Atatürk'e bir de bize laf söyletmezdi...
Türküler söylerdi bize
Çağına yetişemediğimiz...
Ve biz durmadan daha çok severdik Esat Abi'yi.
Esat Abi,güzel adam !
Selam olsun sana.

Bu zemheride sustuk...
Eksildik...
Belki baska turkulerin iklimini secti dostlar
Simdi yoklar...

Onlar ki
Ben benken
Bulutta yagmur kadar coktular...

Dostlar !
Selam olsun size...

Esat Abi
Sinan Abi
Mehmet Abi
Resat
Ali
Yener...

Selam olsun size...

VEDAT SÜMBÜL

Uçurum

'Düşeceğim baştan bel
Kayalıklarda oturdum.
Uçurumda oturanın sorusu olmazmış,
Asıl sorumu sormadım.'

Adım gibi biliyorum,
Şiirlerimden telaşlı intiharlar damıtacak;
Bohçasında kolay ölümler taşıyan
Güzel yüzlü adamlar.

Ağızları köpürmüş atlarıyla gelecekler,
Karınları ak atlarıyla...
Atlarının döşünden sızan ter,
Acıtacak şiirlerimin yarasını.
Kan tutacak imgelerimi.
Fırsat bu fırsat, ayaklanacak bütün teşbihlerim.

Diş etleri çürümüş fesleğen kokulu kadınlar,
Mat hüznü kaplı sandıklarında
Emzirecekler sözcüklerimi.

Koynumda büyüttüğüm bir eşkiyâ,
Çekip son nefesini,
Yüzümün kirli coğrafyasında
Söndürecek izmaritini.

O bilgenin de dediği gibi
Güzel olacak böyle.

Şiir mülkünün ağaları, kızboğan analar;
Şenliğe duracaklar,
Ucuz şarap dağıtacaklar ayyaşlara...

Alın şiirinizi çekilin.
Kimse kalmasın köşe başlarında, sokak aralarında, meyhanelerde,
Çocuk resmi yapan ressamı vururum,
Bari annemi ağlatmayın.

VEDAT SÜMBÜL

Yağmur Yağıyor

16 temmuzda yağmur yağıyor
kan sıcak bir günün ikindisinde yağmur yağıyor
bedenimi tüketen ağrılar yine şahlanıyor
35 yaşına yağmur yağıyor
deniz ve ben teslim olduk yağmura,
serçeler teslim oldu.
umutlar...
tüm umutlar teslim oldu yağmura
dostluklar teslim oldu.
ince iç çekişlerle düştü ilk damlalar
ardından bir tufan.
ötelede...
çok ötelede yutuyor Beydağlarını yağmur
ağrılarım dayanılmaz oluyor
o halde zorlu geçecek bu kış

VEDAT SÜMBÜL